

Introit: *Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějте žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! (Žalm 105,1-3)*

Píseň 288

Modlitba

Čtení: Exodus 3, 1-15

Píseň 303

Text kázání: Jan 5, 39-47

Milí přátelé, bratři a sestry,

minulou neděli jsme mluvili o tom, že je velmi důležité přistupovat k Bohu ve jménu Ježíše Krista. Ježíšovo jméno je garancí nebo zárukou toho, že v modlitbě tak přistupujeme k pravému Bohu. Neboť sám **Kristus je pravý Bůh a věčný život**. Nicméně jsme se bavili také o tom, že Ježíšovo jméno nelze zneužívat jako nějakou formalku pro nějaké náboženské nebo okultní úkony. Bavili jsme se o těch **sedmi synech Skévy**, kteří to tak dělali a zlý duch v posedlém člověku je zřídil k nepoznání.

Používat jméno Ježíš k prikazování nemoci, ať odejde, nebo k vymítání zlých duchů a přitom nebýt sám křesťan, který přijal Ježíše za svého Pána a Spasitele, to je jako hrát si na policajty. Představte si situaci, že já si půjčím policejní uniformu a plácačku a začnu vás tady dole pod hřištěm zastavovat a kontrolovat. Případně odebírat řidičáky. Brali byste mne vážně? Anebo bych byl spíše k smíchu? Možná byste se nejprve lekli, než byste prohlédli, kdo v té uniformě je. Ta uniforma je totiž nástroj moci. Autority. Ale pokud v ní nebude oblečen pravý policajt, pak je to spíše k smíchu. Jméno Ježíšovo je jako uniforma, ale pokud s ním v modlitbách nebude disponovat pravý následovník Ježíše Krista, pak to na zlé nadzemské síly tmy stačit nebude. A pokud bychom byli lidmi, kteří si na křesťany pouze hrají, ohánějí se jménem Ježíše, pak to lidé také poznají a budeme spíše k smíchu.

A tak honosit se jménem Ježíšovým, považovat se **za kristovce**, tedy za pravého křesťana, dostává ten správný rozměr až tehdy, když jsou naše životy protkány Živým a Přítomným Pánem Ježíšem. Pán Ježíš řekl, že **je s námi po všechny dny až do skonání věku**. Věříš tomu? Věříš tomu, že je s tebou Pán Ježíš? Pozval jsi Ho do svého života? Pokud ano, pak **máš moc v Ježíšově autoritě šlapat po hadech a štírech**. Máš moc nenechat se zotročit strachem, máš moc vítězit nad jakýmkoliv hříchem, máš moc poslat pryč deprese, které se tě snaží týrat. Potřebuješ se tuto autoritu naučit používat. A potřebuješ vědět, že na to nejsi sám, ale že Pán, ten Živý, je s tebou.

Podívejme se, bratři a sestry, na Mojžíše. Připadal si nepatrný. Neschopný. A to dokonce i ve chvíli, kdy zázračným způsobem **se mu Bůh zjeví v hořícím keři** a když ho chtěl pověřit, aby vyvedl Boží lid z egyptského otroctví. Co Hospodinu Mojžíš pověděl? „**Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?**“ Co těmi slovy říkal? To nezvládnou, bojím se, já nechci. Co mu na to ale řekl Hospodin? „**Já budu s tebou!**“ Mojžíš měl veliký úkol a byl v té době vlastně jediný, s kým Bůh rozmlouval od úst k ústům. Všichni to tehdy později mohli vidět, že Bůh je s ním. Že Bůh je Mojžíšův přítel.

Dnes, bratři a sestry, můžeme rozmlouvat s Bohem všichni. Skrze Ježíše Krista je Bůh s námi. A tak jestli si říkáš, tuhle překážku už ve své životě nezvládnou, bojím se, cítím se na to tak sám, pak věz, že Pán Ježíš ti říká: „**Já jsem s tebou!**“ **Půjdu s tebou přes poušť, přes vodu, projdu s tebou i ohněm a ty se nespálíš. Ať jsi kdekoliv, já budu s tebou.** Věříš tomu? Máš to tak ve svém životě? Vnímáš Živého Pána? Pokud ne, pak Ho pozvi, ať s tebou je. Ve tvé nemoci, ať vstoupí do tvého strachu a promění ho v naději, pozvi Ho do svých temnot, ať tam vnese Boží světlo, pozvi Ho do svých starostí, ať tě upokojí.

Víte, Pán Ježíš za svého pozemského života vytkl Židům, kteří Ho pronásledovali toto: **Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život.** Tehdejší kněží znali moc dobře Písmo, ovšem přesto anebo právě proto nedokázali poznat přítomného a vtěleného Boha mezi sebou. A samozřejmě i dnes může být mnoho učenců, kteří znají z Bible, z věrouky, z teologie, kde co a přitom nemají živého Boha ve svých životech. Protože Krista nepřijali za svého Pána a Spasitele. Nevložili svůj život do Jeho rukou, pod Jeho vládu. A teologie je pro ně vlastně jen teorie. Kdežto v Ježíši přichází Bůh přítomný! A s každým se chce setkat, s každým chce procházet i těžkými věcmi, s každým chce žít a vést ho do věčného života.

Vraťme se ale ještě k tomu Mojžíši. V té době to ještě nebyl čas Ježíše Krista. A když se Mojžíš zeptal Hospodina na jméno, co mu odpověděl? „**JSEM, KTERÝ JSEM.**“ A pokračoval: „**Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.**“ Je to zvláštní jméno? Co vyjadřuje slovo JSEM? Co vyjadřuje krátká věta: Já jsem. Já existuji. Jsem živý, jsem přítomný! Jsem tady. Já jsem. Jsem s tebou. Jsem přítomný ve tvém životě. Ačkoliv tehdejší Boží lid se bál vyslovovat jméno Boha, jelikož bylo pro ně příliš svaté, přesto Hospodin sám říká Mojžíši: „**Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.**“ Jinými slovy, setkal jsem se s Živým Bohem, který slyšel vaše sténání v Egyptě. A proto mě posílá, abych vás odsud vyvedl. **Bůh dále Mojžíšovi poručil: „Řekni Izraelcům toto: ,Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh**

Izákův a Bůh Jákobův. ‘**To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení.** Všimněte si, bratři a sestry, jak sám Bůh, se dovolává Abrahama, Izáka a Jákoaba! Proč? Má to zapotřebí? Má, Bohu jde o to, aby lidé uvěřili. A tehdy byl pro Boží lid Abraham, Izák a Jákob obrovskou autoritou. A jestliže jim říká, že je Bůh jejich otců Abrahama, Izáka a Jákoaba, Bůh, kterého tito tři následovali, tak je tím vyzývá také k následování. I když to Mojžíše pak přeci jen stálo trochu přesvědčování, tak přesto Boží lid nakonec uvěřil, vyšel a byl vysvobozen.

A teď tu již nemáme Mojžíše. Ale Pána Ježíše. Božího Syna a Spasitele. Pán Ježíš přestože konal spousty zázraků, kdy bylo jasně vidět, že Bůh je s Ním, tak přesto Mu mnozí nechtěli uvěřit. Pán jim řekl: **Přišel jsem ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mne. Kdyby přišel někdo ve svém vlastním jménu, toho přijmete.** Pán Ježíš se zde odkazuje přímo na jméno svého Otce. Na jméno, které mělo být v Božím lidu ve veliké vážnosti a úctě. A v některých kruzích dokonce v takové úctě, že se jméno Boží neodvažovali vyslovit. Vždyť víme, jaké je třetí Boží přikázání: **Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.** Např. biblická kniha Ester nevyšlo ani jednou slovo Jahve, Hospodin, El Šadaj, ale všichni ví, že On tam jedná a zasahuje. Naproti tomu mnozí v historii i dnes berou Boží jméno nadarmo. A mnozí se odvolávali a odvolávají na Boha. Války vedené ve jménu Boha. Křížácké výpravy, fašistické Německo, mnozí se považují za Boží nástroj vést svatou válku. Ruská pravoslavná církev posvětila válku na Ukrajině jako válku svatou. Pamatujme na to, že Hospodin nenechá bez trestu ty, kdo zneužívají jméno Hospodina, aby obhájili své hříchy.

Ovšem Pán Ježíš je ten, který skutečně přichází ve jménu svého Otce, ve jménu pravého Boha. Protože nepřináší válku, ale smíření. Nepřináší hněv a nenávisť, ale odpuštění a lásku. Tehdejší zákoníkům ale vytýká, že pro ně jméno jejich Otce nic neznamena. **Přišel jsem ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mne.** Jméno mého Otce, pro vás nemá žádný význam, protože mne nepřijímáte. Kdyby řekl, že přichází ve jménu Abrahama, ve jménu Mojžíše, ve jménu Zákona, tak by ho možná brali víc. A co my dnes? Jaká jména jsou pro nás důležitá? Někdo řekne, že např. jméno tamtoho doktora je zárukou, že operace dopadne dobře. To je kapacita, k tomu běž. Anebo naopak, tam nechod, ta nemocnice nemá dobré jméno. Nebo tam ta církev nemá dobré jméno. Čím se řídíme ve svých životech? Jakými zárukami? Je pro naše rozhodování důležité dobré jméno lidí okolo nás, anebo dobrá značka nějakého výrobku? Já myslím, milí přátelé, že i dnes platí ta slova Pána Ježíše: **Kdyby přišel někdo ve svém vlastním jménu, toho přijmete.** To co máme vyzkoušené, to co doprovází dobrá pověst, tak to rádi přijímáme. Ovšem jaké jméno chceme reprezentovat my? Jaké jméno chceme oslavit? Jisté je důležité mít své vlastní jméno. Uvědomil jsem si to ve chvíli, když u nás v Azylovém domě se narodil nový človíček. Jeho máma ještě nebyla rozvedená, ale nežila už delší dobu se svým manželem, žila s jiným mužem, který je otcem toho dítěte. Jenže proto, že nedořešila svou minulost, tak úřady a zákony vnímají, že se dítě narodilo do toho manželství. Ovšem protože matka uvedla, že otcem dítěte není manžel, ale jiný otec, který chce, aby dítě neslo jeho jméno, bylo potřeba to dořešit soudně. Do té doby dítě nemohlo ale dostat jméno. Dovedete si to představit? Narodíte se do tohoto světa a nevíte, kdo jste. Nemáte žádné jméno. Úřady vám nepřiznají žádné jméno. Nemít jméno je pro život v tomto světě traumatizující. Být bez jména, tak nevyřídíme na tomto světě vůbec nic. Nemít jméno znamená neexistovat. Platí to pro člověka, nebo i pro stát.

I Bůh má své jméno. Mojžíši řekne: „**JSEM, KTERÝ JSEM.**“ Existuji. Jisté prameny uvádějí, že Hospodin více ze svého jména nechtěl odhalit. Že chtěl, aby zůstalo svým způsobem tajemné. Proč? Možná právě proto, aby o to více vyniklo pro tento svět a pro všechny lidi jméno, ve kterém je zjevuje spasení národů.. A to je jméno Jeho syna, Pána Ježíše Krista. **Ježíš, Jošua, Jehošua.** Co znamená jeho význam? **Bůh zachraňuje.** V biblických dobách bylo každá jméno spojeno s charakterem člověka, s rodem, ze kterého pocházel. V Pánu Ježíši k nám ale přichází jasný Boží vzkaz. V Ježíši Bůh zachraňuje.

A tak nevím, milí přátelé, jak se díváte dnes na význam svého jména, a jste-li na ně hrdí. Jisté je, že bez vlastního jména nemůžeme existovat v tomto světě. Ovšem pro zajištění své budoucnosti na věčnosti je pro nás důležitější věřit Ježíši Kristu a oslavovat jeho jméno a ne svoje. Pán Ježíš říká: „**Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od samého Boha nehledáte!**“ Záleží mi tedy více na prezentaci svého jména, své rodiny, svého rodu, své značky, anebo na tom, abych neuváděl v potupu a hanbu jméno Ježíše Krista? Záleží nám více na naší slávě, anebo na té Boží? Hledejme především slávu Boží a oslavujme svými životy Jeho jméno a budeme požehnání. To poslední, co se mi k tomuto tématu vybavilo, je výrok, název knihy, možná jste to někdy už slyšeli. **Miluji, tedy jsem...** Bůh je láska, miluje, a tedy je. A jak to máš ty? Miluješ, tedy jsi? Anebo neexistuješ? Amen. Modlitba píseň 12

Večeře Páně (381,380)

Slovo poslání: Římanům 14, 7-13

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 416